

Виробник і пайовик: щоб зв'язок між нас не зник!

ПЕРЕВЕСЛО

Міжрайонний інформаційний бюлетень Групи компаній «Нива Переяславщини»

№4(70) від
04.04.2026

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Шановні колеги, земляки!

У череді річних свят Воскресіння Господнє є одним із найвеличніших! Воно вкотре нам нагадує, що існування наше не є скороминучим на землі, що Бог прислав на землю Сина Свого, який пройшов усіма земними шляхами і вказав нам, як треба жити. І Його Воскресіння ще раз доводить, що ті, які жили праведно за Заповідями Божими, назавжди посядуть гідне місце у Царстві Небесному.

У наш час, коли навколо вирує війна, щира молитва і праведність є такою ж сильною зброєю, як і військова. А наша звитяжна праця в ім'я Перемоги - це посильна допомога в боротьбі зі злом. Адже свято Пасхи щоразу засвідчує, що Світло переможе темряву, що добро завжди сильніше за зло!

Щиро вітаю вас зі святом, і хай воно принесе мир на нашу землю, радість і спокій, швидше повернення наших рідних з поля бою, а хто загинув, хай знайде гідне місце у Царстві Небесному!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

*З повагою, Олександр Мостіпан,
власник ГК «Нива Переяславщини»*

Поради юриста

КОНСУЛЬТАЦІЯ ЮРИСТА- ЗЕМЕЛЬНИКА

Останнім часом багато пайовиків запитують про мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) та земельний податок.

МПЗ – це мінімальна сума податку за землю, яку запровадили з 2022 року для власників земель сільськогосподарського призначення площею від 0,5 га.

Водночас важливо знати: якщо земельна ділянка передана в оренду, а орендар є платником єдиного податку 4 групи, пайовик не сплачує ні земельний податок, ні МПЗ. У такому випадку всі податкові зобов'язання виконує орендар.

Усі підприємства Групи компаній «Нива Переяславщини» є платниками єдиного податку 4 групи, тому наші пайовики звільнені від сплати цих податків.

Іноді податкова може помилково надіслати повідомлення про борг навіть тоді, коли земля перебуває в оренді. Найчастіше це трапляється через технічні помилки при формуванні податкових повідомлень.

У такій ситуації раджу:

→ не поспішати зі сплатою;

→ звернутися до податкової служби за місцем знаходження земельної ділянки із заявою про скасування нарахування;

→ додати копію договору оренди та витяг з Державного реєстру речових прав;

→ за потреби звернутися до фахівця земельного відділу «Ниви Переяславщини».

Після перевірки податкова скасовує помилкове нарахування.

Головне для пайовика – мати чинний і зареєстрований договір оренди. Якщо договір дійсний, підстав для нарахування земельного податку чи МПЗ немає. До нас приїздили голови громад разом із командами, і це дозволило комплексно проговорити питання, які зараз є для них найбільш актуальними».

СПІВПРАЦЯ З ВИЩАМИ

У добрий час, посівна!

Весна - то особлива пора року! Ні, ви не подумайте, що це про час, коли все розцвітає і земля прокидається, про це хай розкажуть поети. Для аграріїв - це початок всього!

Цьогорічна зима була тривожною. Здавалося б, хоча і люті морози, але сніг наклав озимі культури і захистив, але не все так однозначно. Місцями, після вологої осені, сформувалися блюдця, які вкрилися льодом, і під ними рослини страждали. Тому наперед аграрії нічого не кажуть, а ще один із вагомих агрономічних процесів - підживлення по мерзлоталу - пропущено. Тож тепер хлібороби у роздумах.

Поруч вже сіють... а ти стоїш і думаєш: може я щось пропускаю? Весняна посівна для хліборобів — це як лотерея, тільки без виграшу, чи поспішиш, чи запізнишся. Щороку

СКІЛЬКИ ВЕСНИ

одна й та сама історія.

Сонце пригріло, руки засвербіли, сусід уже щось там робить — і ти стоїш на краю поля, як той філософ над прірвою: робити чи не робити?

А дець поруч уже починається тихе змагання: хто перший вигнав у поле трактори — мов не поле, а чемпіонат. Але тут поспішити так само страшно, як і запізнитися.

Минулого року уже два тижні тому поля

озивалися тракторним гулом, а тепер ще й не чути. І кожному на душі тривожно. І щоразу на нараді чуєш: “Пробували закривати вологу, припинили, бо колії”.

І земля цього року дивиться на тебе з подивом, як холодець із холодильника: мокра, липка і явно не здатна до серйозних стосунків. Ніби так і каже: “Чи ти, чоловіче, геть не думаєш: не готова я. І тут починається не філософія, а чиста агрономія. Земля, виявляється, до посіву має досягнути. Щоб розродитися стиглим колосом вона має бути готова до цього. Тобто її вологість та структура має бути відповідна. Тоді вона не липне до агрегатів, добре розпушується і розпадається на дрібні грудочки. Навіть колір у неї змінюється, вона

— ПРОСТІР ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ

Відкривати нове – то завжди натхнення. Так, ніби у тебе відкрилося друге дихання чи ти став на голову вищий, а значить – бачиш далі. У виробничій сфері будь-яке відкриття – це ще рух уперед, нові можливості і кардинально інший погляд на речі...

Тож коли «Ниві Переяславщини» випадає нагода стати вищими на щабель – завжди погоджуємось. Особливо, якщо це спілкування із майбутніми фахівцями та їх педагогами.

Так було і цього разу. Нас запросили на щорічну науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених **Факультет ветеринарної медицини БНАУ** (Білоцерківського національного аграрного університету).

Треба сказати, що із ВНЗ у нас стосунки уже сім років, бо неодноразово відвідували й сам виш і численні його філії. Ми активні учасники практичних занять, виробничої та переддипломної практики, дуального навчання. Адже не лише навчальний заклад, а й виробничники зацікавлені, щоб різниця між теоретичними знаннями і професійною діяльністю була мінімальна. Чим краще підготовлений буде студент, тим менше часу знадобиться компанії для його перетворення у справжнього професіонала. І така співпраця

взаємовигідна, нині виробництво послуговується високоєфективним обладнанням, передовими технологіями, а заклад має власні напрацювання та методики.

Студенти із філій вишу з Золотоноші, Тульчина, Козельця вже давно стали нашими співробітниками. Тому потрапити до Альма-матер і коліски їх змушніння для нас чудова нагода.

На Всеукраїнській науково-практичній конференції говорили про адаптацію молоді на виробництві, а для нас це саме той аспект.

Тема «МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ» зібрала під одним дахом вчених і науковців, представників бізнесу та міжнародних експертів. Тож спілкування було змістовним та корисним. Ветеринарія – галузь, де зміни – то синонім розвитку. Говорили про здоров'я й добробут домашніх улюбленців та продуктивних тварин.

«Щиро вдячні доктору економічних наук, професору Олені ШУСТ та декану ФВМ БНАУ Тарасу ЦАРЕНКУ за запрошення, мали змогу дізнатися, як із викликами сьогодення справляються

інші компанії та зустрітися із давніми друзями.

Треба сказати, що добрих знайомих у нас немало, бо щорічно проходять практику на підприємстві сотні студентів. Хтось дякує за отримані практичні навички, інші – стають колегами.

Загалом на конференції присутні 600 студентів ветеринарного факультету з першого по шостий курс. Тож для них провели вікторину, вручили сувеніри, а усіх присутніх пригостили власними смаколиками.

Тут були наші напівкопчені ковбаси, лінійка сиров'ялених виробів і звичайно, новинка – наші чипси. Саме вони спричинили справжній фурор, адже не таємниця, що студенти завжди заклопотані й завжди голодні. Вдячні за чудове спілкування, нову інформацію та дружню зустріч. Маємо сучасні виробничі потужності передові європейські технології, турбуємось про здоров'я і благополуччя тварин і раді стати місточком між наукою та виробництвом», - зазначив головний технолог компанії *Андрій Клименко*.

У ЦЬОГОРІЧНІЙ ПОСІВНІЙ?..

кипить на повну. Насіння відбірене готове до посіву, перевірене роками, як і люди. Цьогоріч у компанії поруч із досвідченими є багато зовсім молодих механізаторів, але про них не кажуть – молоді-зелено, бо вони під наглядом старших товаришів дорослішають швидко. А серед сіячів нам цього разу попали навіть кілька багатодітних батьків – у кожного по троє дітей. А уявіть собі, яка то шана батьку,

ніби світліє, а верхній шар підсихає. І тут відразу, як прорвало. Там триває підживлення, там закривають вологу по пшениці та ріпаку. А тут уже сіють ячмінь, бо добре розуміють – ячмінь сій в грязь...

І жодного процесу пропустити не можна і до кожного треба свої лайфхаки. По ріпаку краще запустити штригельну борону, бо вона не тільки розпушує ґрунт і закриває вологу, а ще й «чистить» ріпак від висушеного зимию листя, щоб молоді паростки могли пробитися до сонця.

А на пшеничку запускають дискову, вона чудово впорється. На посівній ячменю робота

якщо у нього аж троє дівчат, і це ще, окрім дружини. Доводиться добряче потрудитися, щоб принести щось від зайчика.

Що там казати, і рослинам, і людям, і господарствам доводиться нелегко. З паливом та цінами на мінеральні добрива коїться щось страшне, війна ніяк не сприяє ані достатнім коштам, ані наявності людського ресурсу. Але господарства подбали про усе необхідне заздалегідь, люди розуміють власну відповідальність, бо не перший рік борються за хліб, а до посівної підготували усе необхідне: техніку і насіння, добрива і людський ресурс, а ще додали до цього весни. Відсотків десять – не менше! Бо вона тут головний елемент, що змушує усе це рухатися! І саме з неї усе починається!

АРХІТЕКТОРИ ЗЕМЛІ! ЩЕ РАЗ З ДНЕМ ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКА!

Нині тисячі людей могли б підписатися під цими словами, бо можливо тільки зараз розуміємо ми її силу, усвідомлюємо її вагу і платимо власними життями за кожен сантиметр рідної землі.

Хтось захищає її на передньому краї, а хтось обробляє і вирощує врожай, бо він також частина нашого спротиву. А є такі, для кого впорядкування землі – то професія! Саме про них піде мова, бо 14 березня їх професійне свято!

«Нива Переяславщини» має безпосереднє до нього відношення, бо

«Земле, моя всеплодющая мати, Силу, що в твоїй живе глибині, Краплю, щоб в бою сильніше стояти, Дай і мені!», - так про силу землі сказав наш видатний поет Іван Франко...

ми аграрна компанія, а усі виробничі процеси у нас починаються саме із землі. А ми звикли до неї ставитися з

повагою. Недаремно одна із заповідей компанії – «Шануємо землю - працюємо для людей». І ми маємо навіть великий підрозділ, який переймається цією роботою, цілий земельний відділ.

бездоганно!

Земля — це актив, який любить точність. Кожен договір оренди, кожен кадастровий номер та кожна межа мають бути бездоганними. Скільки сусідів пересварилося, скільки родин розпалося через зайвий метр землі на межі. Тому землепорядник – то людина, яка має добре розбиратися у картах та використовувати цифровий контент для захисту землевласника. Тож дуже часто наші юристи-земельники спілкуються із державними органами та повністю забезпечують юридичний супровід. Таких юристів у нас двоє, мають ще й адвокатські посвідчення, тому повноправно представляють підопічних у суді. Їх знання земельного кодексу на рівні топового адвоката.

Інша частина відділу – то адміністратори, ті, що працюють безпосередньо у селах. Ось до кого стікаються усі відомості. Вони ж забезпечують виконання програми лояльності для пайовиків. Оранка городів і отримання зерна пшениці чи кукурудзи, дисконтні картки на продукцію «П'ятачка» і отримання тушкованки. Але насамперед це спілкування з людьми й містчок між компанією і землевласниками. А таких у нас понад 7 тисяч.

Окремий підрозділ працює із цифровізацією земельних відносин. У компанії облік ведеться паралельно цифровому та паперовому варіанті. А ще узгодження та виконання безпосередніх запитів пайовиків. Робота з документами та людьми вимагає залізної витримки.

А очолює підрозділ Олександр Бутович – досвідчений і професійний керівник із солідним стажем і фаховим знанням справи. Він організовує і направляє, допомагає і підтримує колег.

У день професійного свята щиро зичимо колегам успіхів у праці. Сьогодні земля — це не просто ресурс, це наша ідентичність і майбутнє. Землепорядники є тими, хто впорядковує це майбутнє, роблячи його стабільним та зрозумілим. Ви перетворюєте сухі цифри кадастрів на квітучі ниви. Нехай ваші карти завжди сходяться, межі будуть непогнутими, а кожен пайовик — задоволеним партнером!

Зичимо згуртованості і єдності команди землепорядників, професійного зростання і задоволення від праці. Нехай кожна ваша родина живе у радості та достатку. Нехай рідна земля, яку ви впорядковуєте, буде багатогою і щедрою до людей, які її обробляють, а головне – мирною для кожного, хто живе в Україні. Зі святом!

Якщо ви вважаєте, що їх робота – то лишень карти та папери, то навіть дуже помиляєтесь. Це тільки з висоти пташиного польоту земельні ділянки – клаптик на полотні землі. Насправді кожен клаптик — це доля людини, чиясь спадщина або родинна історія. І ці історії бувають вкрай непростими – складними й болючими, заплутаними та довжелезними. І саме землепорядники у компанії зшивають ці розрізані клаптики, часом із тисячі частин у єдине, родюче поле. І тут усе має бути

Рання провесінь ще несміливо робить перші кроки Україною, ще льодові кучугури не вдалося розтопити слабкому весняному сонечку, але тишу ранку уже перерізає журавлиний ключ, відтинаючи зиму від весни...

У КОЖНОГО СВОЯ НЕВИДИМА БИТВА

А значить, ми пережили найважчу у своєму житті зиму! Прийде час і ми ще будемо розповідати онукам, як майстрували обігрівачі з окопних свічок та цеглин, як балкони ставали морозилками й сусіди всі разом смажили шашлики у дворах київських багатоповерхівок. А сьогодні сміливо можемо сказати, що плани ворога заморозити Україну, не вдалися. Але очікування від весни цьогоріч, як ніколи, тому і розмови про те, як ми вчергове витримали й вистояли.

А розповісти нам про своє життя-буття завжди є кому, бо вже майже шість років ми щомісячно заходимо у 175 будинків у різних селах п'яти громад, щоб принести Пакунок добра.

Цього разу шлях пролягав до села Вознесенське. Тут ми заходимо разом з директором Благодійного фонду «Нива Переяславщини» у супроводі Марії

знущань із відключеннями, тепер потрібен майстер, щоб настроїти». З

Мазурик до тринадцяти різних людей, щоб принести їм краплинку втіхи і набір продуктів. Село зустріло нас проталинами, слизькими доріжками та запахом справжньої весни.

Напевно і самі мешканці уже так скучили за роботою і поранням на вулиці, що виходили до хвіртки та перепитували чи принесли ми вже разом з пакунками справжню весну. А що там казати, ми й самі втомилися від снігових кучугур та слизоти, тож раді старатися нести харчі з весною на додачу.

До нашого приїзду усі уже попереджені, так що зустрічають біля двору. Наша давня знайома Надія Миколаївна Тосенко радіє, що зима уже минула: «Ох же і лютувала та казилася вона у цьому році, дрова повипалювала, так і прагнула дістатися у кожную хату, але ми не пустили, ані зиму, ані смутку до хати, шкода тільки, що телевизор не витримав оцих

цим обіцяли допомогти, а ми підсобили продуктами.

Далі на вигоні нас зустрічають дві сусідки Любов Федорівна Благодатна та Ганна Іванівна Скобла. Навіть песик Рижик прибіг по пакуночок. У однієї із наших підопічних - Любові Благодатної лишень вчора був ювілей – сімдесят років. Щиро вітаємо іменинницю, зичимо аби літа її стрічали на калиновому мості щастям, радістю, тихими вечорами, приємними бесідами та обдарували усілякими чеснотами, бо певно що людина на таке ім'я та прізвище цього заслуговує – Любов Благодатна! Яка то велика радість і дарунок долі – благодатна любов! Не одного вона витягла із ями суєти та знев'їри та подарувала добро і щастя. Нехай же і наша іменинниця на виправдання свого прізвища має довгий вік, зігріті любов'ю дні та наповнені благодаттю роки.

Ми вклоняємося жертвності рідних,

які багато років поспіль дбають про стареньких батьків і роблять це не вимагаючи нічого, але ми просимо у Бога терпіння і милості для них та їх родин. Тут таки донька Федора Яковича Богдановича нам розповіла про рудого песика, який має вісім кличок і відгукується на кожную. Його з а л и ш и л и дачники, коли поїхали до Києва. Це вона достойниця, що дбає про татуся.

Р о д и н а Кузнецових, то не лишень наші знайомі, то майже друзі, бо якщо хтось поділився з тобою рослиною і вона у тебе прижилася, – вважай ви уже одне ціле. Цьогорічна зима пройшла своєю холоднечею і по саду. Троянди, там де не накриті, почорніли, навіть хвойники деякі підмерзли. А ще нам розповіли про особливий спосіб приготування Ковбасок «Мюнхенських», подякували за пакуночок і запевнили, що це суттєва допомога.

І тут подумалося, що у кожного

з нас триває своя, невидима битва: з обставинами, горем, хворобами, проблемами, морозами, війною, це вічна битва за життя і відчуття себе людиною на цьому світі. І у ній кожен викладається на повну і дуже добре, коли хтось великий і благородний подасть тобі руку допомоги, тоді

значно легше встояти. Тримаємось, весна близько!

Страсний тиждень перед Великоднем: заборони і традиції

Страсний тиждень - це період суворого посту і духовного очищення.

Страсний тиждень по днях має окремі традиції та історію. Ми детально розповіли, чому присвячена кожна дата та з якими народними традиціями пов'язана.

Що таке Страсний тиждень - значення кожного дня

- 6 квітня - Великий понеділок
- 7 квітня - Великий вівторок
- 8 квітня - Велика середа
- 9 квітня - Великий четвер
- 10 квітня - Страсна п'ятниця
- 11 квітня - Велика субота

Що таке Страсний тиждень - значення кожного дня

Перед Великоднем протягом 50 днів триває Великий піст 2025, остання седмиця якого і називається Страсною - цього року вона триває з 6 по 11 квітня включно. Вірянам варто знати, що означає Страсний тиждень - назви днів та їхні традиції мають давню історію. Кожна дата присвячена певним біблійним подіям.

6 квітня - Великий понеділок

Чому присвячений: моральному уроку про те, що віра має підкріплюватися діями, а не тільки словами. Цього дня згадуються такі біблійні події, як прокляття безплідної смоковниці, вигнання Ісусом торговців з храму та спогади Йосипа Прекрасного.

Як відзначають: богослужінням і молитвою. Страсний тиждень у слов'янській традиції починається з покаяння. У храмах читають Псалтир про прокляття смоковниці та старозавітного Йосипа. Відбувається Чин мироваріння - у церквах виготовляють священне ароматичне миро для помазання.

7 квітня - Великий вівторок

Чому присвячений: роздумам про Страшний Суд. Цього дня згадують, як Ісус розкритикував фарисеїв за лицемірство, а також зробив пророцтво про зруйнування Єрусалима, кінець світу і Божий Суд для кожної людини.

Як відзначають: проявляють доброту до близьких. Другий день Страсного тижня 2025 присвячений Суду,

Великдень 2026 відзначається 12 квітня в усіх християн. Але перед світлим святом триває Страсна седмиця або Страсний тиждень, протягом якого віряни дотримуються суворого посту. Цей період називається так, оскільки присвячений Страстям (мукам) Христовим, які пережив Ісус в останній тиждень земного життя...

Страсна субота — так називають день між Страсною п'ятницею та Великоднем. Деякі християни визнають Велику суботу, сьомий день Страсного тижня, днем, коли Ісус «відпочив» від Своєї роботи зі

який чекає на кожен людину після смерті. У вівторок варто замислитися про своє життя, налагодити стосунки з рідними та зробити добрий вчинок.

8 квітня - Велика середа

Чому присвячена: любові і зраді. У церкві згадують жінку, яка помазала миром Ісуса (символ любові), та Іуду Іскаріота, який вирішив здати Христа уряду (символ зради).

Як відзначають: внутрішнім аналізом і покаянням. У середу кожному вірянину варто замислитися про вчинки та бути щирим із собою. Якщо щось обтяжує душу - можна сходити на сповідь.

9 квітня - Великий четвер

Чому присвячений: Таємній вечері та арешту Ісуса. Біблія описує останню вечерю Христа зі своїми учнями. Під час трапези він встановив таїнство Євхаристії та омив ноги апостолам на знак смирення. Після вечері Юда зрадив учителя, і Ісуса заарештували.

Як відзначають: прибиранням і миттям. Великий або Чистий четвер 2026 в Україні прийнято присвячувати підготовці до Великодня. Віряни починають фарбувати яйця і готувати паски, але перед цим обов'язково миються і приводять до ладу будинок.

10 квітня - Страсна п'ятниця

Чому присвячена: страті Христа. П'ятий день Страсної седмиці 2025 року - найскорботніший і найтрагічніший у всьому церковному календарі. Віряни згадують суд Пілата, несення хреста на Голгофу, розп'яття Ісуса і його поховання.

Як відзначають: дотримуються жалоби. Страсна п'ятниця - день глибокої

печалі. У церкві не проводиться літургія і не дзвенять дзвони. Замість цього в храмах виносять Плащаницю - символ похованого тіла Христа. Вірянам варто відкласти будь-яку роботу і присвятити день молитви та каяття.

Усім відомо про Страсний тиждень, що можна їсти тільки пісні страви. У п'ятницю вірянам за можливості варто взагалі відмовитися від їжі та дотриматися одноденного голодування. Суворо заборонено веселитися, ходити в гості, грішити.

11 квітня - Велика субота

Чому присвячена: зішестю Христа в пекло. Згідно з Біблією, після страсти Ісус спустився в пекло і вивів звідти всіх старозаповітних праведників, зокрема Адама і Єву.

Як відзначають: закінчують підготовку до Великодня. Це день фінальних приготувань. Можна прибирати в оселі, приготувати паски та крашанки, посвятити продукти в церкві. Але все ще не дозволяється веселитися і сваритися з близькими. Скромність і доброта будуть винагороджені.

Коли Страсний тиждень закінчується, настає Великдень і віряни згадують чудесне Воскресіння Христове.

Велика субота, християнське релігійне свято, яке завершує період Великодня, припадає на день перед Великоднем. Воно вшановує останній день смерті Христа.

Великдень в Україні 2026: яке значення мають сирна і борошняна паски

спасіння. Помираючи, Ісус вигукнув: «Звершилося!» Більше не потрібно було платити; гріх був спокутований.

Історія Великої суботи

Святкування Великої суботи було частиною християнської традиції з перших днів існування церкви. Цей день сягає корінням у єврейську традицію суботи, яку відзначають від заходу сонця в п'ятницю до заходу сонця в суботу. Це також пов'язано з давньоєврейським звичаєм очікування Месії.

Велика субота є днем скорботи та роздумів, оскільки християни споглядають жертву Ісуса Христа на хресті. Це час для самоаналізу та самоперевірки, а також час для згадування про страждання інших. У деяких традиціях Велика субота також пов'язана із зішестям Ісуса Христа в пекло.

Ритуали Пасхальної Вігії

До вечора немає меси, але дуже популярним є звичай відвідування гробів Господніх. У ранньому християнстві це був день мовчання і посту через оплакування апостолів.

Увечері розпочинаються святкування Пасхальної Вігії - згідно з літургійним уставом, однак її обряди належать до Великодньої неділі. Завершується поклоніння Гробу Господньому. Пресвяту переносять у скинію, а фігуру Христа, зняту з хреста, покладену в деяких гробницях, покривають білим полотном. Поруч з'являється статуя

воскреслого Христа.

У храмі гасять світло, адже це — час очікування воскресіння Христового. Святкування воскресіння Ісуса Христа починається з настанням темряви. Перед церквою запалюють багаття, полум'я якого благословляє одягнений у білі ризи священник. Потім від освяченого вогню запалюють пасхальну свічку, яка символізує Христа, світло світу, щоб символізувати, що відбулася Пасха, перехід від темряви до світла, від смерті до життя.

Великдень

Великдень в Україні — це найбільше релігійне свято, яке вшановує Воскресіння Христове, уособлює перемогу життя над смертю, відродження природи та оновлення. Для українського народу цей день є своєрідною культурною спадщиною. Традиції, звичаї та вірування на Пасху передаються від покоління до покоління вже багато років.

Коли святкується Великдень в Україні?

Світле свято Великдень в Україні відзначають у першу неділю після повні, що настає після весняного рівнодення.

Як змінюється дата святкування Великодня залежно від конфесії?

Дата Великодня щороку інша, і католики з православними рідко святкують в один день. Причина в тому, що кожна конфесія використовує свій календар: католики — григоріанський, а православні — юліанський.

В незалежності від дня святкування, абсолютно кожен українець робитиме паски, крашанки, великодній кошик — це все невід'ємна частина святкування в нас. Як заведено — йдуть до церкви, моляться, несуть кошики на освячення, а потім — за святковий стіл.

До речі, багато хто їде в рідні села, де традиції збереглися найкраще. Там і співи, і гаївки, і спільне випікання пасок, де кожна господиня має свій “фірмовий” рецепт, який передається в родині з покоління в покоління.

Історія та духовне значення

Великодня

Історія Великодня почалася ще з перших століть християнства. Спочатку його відзначали інакше — без усіх цих сучасних атрибутів. Основна ідея — згадати Воскресіння Христове і відчути духовне оновлення. Згодом традиції та історія святкування трохи розширилися: додалися символи, обряди, народні святкові звичаї. Тож тепер у нас і піст, і кошики, і особлива великодня служба, і навіть гаївки в деяких регіонах.

У християн Заходу та Сходу ці традиції розвивалися трохи по-різному, але суть залишилася спільною — свято оновлення, світла та перемоги життя. Згодом з'явилися регіональні особливості: наприклад, на Західній Україні й досі живі обряди обливання, а на Поліссі — співи й хресні ходи навколо села.

Великдень — одне з головних християнських свят. Саме цього дня згадують, як Ісус Христос воскрес

після розп'яття. Це символ перемоги життя над смертю, добра над злом, і, загалом, другого шансу для людства. Святкування завжди припадає на неділю, але конкретна дата змінюється — все залежить від місячного календаря.

Підготовка до свята: Великий піст та Страсна седмиця

Оскільки Пасха вважається одним з найважливіших свят релігійного походження в Україні — то і підготовка до нього відіграє особливу роль. Вона включає Великий піст, який триває 40 днів до Великодня. Для кожного українця він є символом духовного і тілесного очищення. Сакральний зміст Великого посту можна трактувати наступним чином:

- Духовність — гарний час для молитви, читання духовної літератури, сповіді, а також відмови від розваг та шкідливих звичок.
  - Тілесна сила і здоров'я — піст покликаний очищення тіла через відмову від м'яса, яєць, молока та сиру.
- В цей 40-денний термін українці зазвичай харчуються кашами, овочами, фруктами, вживають у їжі бобові культури.

Головні традиції та обряди

Великодня

Свято Великодня в Україні особливе і дуже сімейне. Люди готуються заздалегідь — прибирають у хаті, печуть паски, фарбують яйця, складають великодній кошик. Усе це — частина підготовки, але ще важливіше — підготуватися духовно. На саме свято заведено йти до церкви, святити їжу, а потім зібратися за столом з рідними. Без гучних гулянь, зате зі змістом.

І що цікаво — навіть ті, хто не часто ходить до храму, на Великдень усе одно намагаються бути ближчими до віри, до родини, до чогось світлого. Це такий день, коли навіть повсякденні клопоти відходять на другий план.

Великодній кошик та його значення

Традиції Великодня включають правильне складання та освячення пасхального кошика. Великодній кошик з давніх-давен є незамінним та найважливішим атрибутом свята. У нього кладуть паску, крашанки, домашню ковбасу, сало, шинку, буженину, масло, сир, а також хрін і сіль. Обов'язковим є й свічка, яка вставляється у паску та запалюється під час освячення. Вона символізує світло Господнє, перемогу світла над темрявою, радість та надію. Святковий білий рушник також є одним з головних звичаїв. Ним вистеляють дно кошика, а також накривають їжу, яку було в нього покладено. Не прийнято класти в кошик овочі, фрукти, готові салати, алкоголь (крім Кагору).

Кошик на Великдень у 2026 році — не просто набір продуктів. Усе, що туди кладуть, має своє значення. Паска — символ життя, яйця — відродження, м'ясо — достатку, масло — Божої благодаті. Свячений кошик ставлять у центр столу, а перший шматочок їжі зазвичай їдять саме з нього.

Великодній кошик є однією з найпопулярніших традицій, коли святкують Великдень в Україні. Він має особливе значення — символічна “жертва” Христу, вшанування його Воскресіння, достаток, радість і духовність.

Великодня трапеза: що готують на святковий стіл

Святкування Великодня в Україні включає й святкову трапезу. Оскільки цього дня пост добігає кінця, то стіл рясніє ситними та смачними стравами. Найголовніша з них — паска, верхівка якої прикрашена смачною глазур'ю. Поруч із нею, зазвичай, розміщують писанки та крашанки. Крім цього, готують також:

- м'ясні страви — запечена свинина, домашня ковбаса, курка, холодець, м'ясний рулет тощо;
- різноманітні закуски — буряк з хрінном, сир, нарізки тощо;
- десерти та солодкі страви — пироги, медовики, печиво, маківники та інше.

Великодня трапеза є невід'ємною частиною святкування. За столом часто збираються рідні та друзі, щоб вшанувати Воскресіння Христове та перемогу життя над смертю.

У неділю вранці всі домашні збираються за святковим столом, і починається справжнє свято з

викидати. Її варто розділити з близькими та нужденними.

Народні повір'я на Великдень

Святкування Великодня в Україні супроводжується й низкою прикмет:

- Ясна погода — віщує гарний врожай та тепле літо.
- Вдала паска — пухка паска без тріщин означає злагоду в сім'ї.
- Побачити великодній світанок — до удачі.
- Почути зозулю цього дня — до скорого сватання та одруження.
- Сон про померлого родича — сім'я буде здорова.
- Нагодувати птахів крихтами паски — до багатства.
- Свічка згасла під час служби — до смутку, якщо догоріла до кінця — до удачі.

Великдень у сучасному світі

Сьогодні Великдень уже не тільки церковне свято. Це ще й час, коли люди йдуть у села до родичів, викладають фото кошиків в Instagram і відправляють один одному листівки в месенджерах. Але суть свята — не змінюється. Пасха в Україні — це час для родини, для спокою, для щирості. Хоча форма може бути сучасною, зміст залишається вічним.

Навіть ті, хто живе далеко від дому, часто повертаються на Пасху в Україну, щоб побути з родиною саме цього дня. А хтось вперше йде на великоднє богослужіння, просто щоб

головним обрядом для родини. Яйцем — “дзінь-дзінь!” — і хто виграє, той переможець!

Що не можна робити на

Великдень: заборони та прикмети

Під час того, як святкують Великдень в Україні, існують народні прикмети та заборони.

Церква нагадує: не все підряд треба приносити до храму на освячення. Не можна освячувати:

- алкоголь,
- кров'янку чи страви з крові,
- фрукти, овочі,
- гроші чи прикраси.

Ще кілька “не можна” і прикмет на Великдень:

- важка робота — під заборонаю: не прибираємо, не прасуємо, не будуємо тощо;
- не сваримося й не злісіємо (але це, взагалі-то, бажано завжди);
- не вінчаємося і не ходимо на цвинтар.

Освячену їжу також заборонено

відчуту щось нове. Великдень — про внутрішній зв'язок, який не завжди можна пояснити словами.

Великдень 2026 року справді особливий — не тільки тому, що святкуємо його разом з усім християнським світом, але й тому, що він може стати точкою об'єднання. У час, коли подій і викликів більше, ніж спокою, спільне свято — як ковток свіжого повітря. Це ще один шанс відчути, що ми не самі, що є щось більше за буденність.

Тож Пасха в Україні це не просто дата в календарі, а можливість згадати важливе: зв'язок з родиною, віру, традиції. Пекти паски разом із мамою, фарбувати яйця з дітьми, стояти на нічній службі в холодному храмі поруч із незнайомими, але такими рідними людьми — все це має значення.

А ще Великдень в Україні — це час для надії. Бо саме у цьому сьому Великодні: навіть після найтемніших часів приходить світло. І нехай цьогогоріч свято Пасха стане днем, коли кожен відчує це світло всередині.

СИНИЙ ЗОШИТ

Ця книга — крихти одкровення, спостережень, зауваг і мудрих приписів, «кристали днів світлячих» чоловіка великого вродженого обдарування і світотворчого вишколу, якого називали «незнищеним стариком», карпатським Сократом, Вічником і Світованом. За сто літ він світ перейшов уздовж і вперек, торуючи дорогу до самого себе. Ці записи — те, що не ввійшло ні до Заповітів, ні до Сповіді на перевалі духу, ні до Штудії під небесним шатром.

Ти їм знайомий до дрібниць і подивувань від тебе не чекають. Як і від себе. А світові ти чужий і осібний, тому цікавий. Бути самим собою в чужорідному гурті легше, ніж у рідному.

Знатне ліпше видиться на відстані.

Ми, українці, стійкі в трьох речах: у працелюбстві — на себе; у відчутті громади — для когось; у молитовній вірі — для Бога. Себто, ми власники-осібники, волелюбні й боголюбні.

Тому українці є європейцями.

Велика рятівна мудрість у тому, щоб не чекати подяки за заслужене; не чекати добра за добро; не чекати повернення боргів, але самому борги повертати.

Мудрість самозбереження.

Всяке діло піде легше й веселіше, якщо назвати його — служінням.

Просте слово, а як служить!

Від чого просвітні наші дні

— Чи буде ще просвіток моїм дням? — палко допитувався я в мудрого монаха, з яким сидів у таборі

на Колимі.

— Буде, — відповів він.

— Гадаєте, що так хоче Бог?

— Так хочеш ти, — сказав він і повернувся у свій куток до молитви.

Чекають щастя примарного, проминаючи божисті дні...

Так чапля чекає дощу, стоячи по коліна у воді.

Майстерність і досвід — не браття. За незрілого мастака я десять досвідчених ремісників дам. Бо вправність — часто вроджене обдарування або здобуте світотворчим вишколом і терпінням серця. І в кожному випадку се є потреба краси. Вміння мистця, до якого б ремесла не належав, у тому, щоб спохопити образчик досконалости природи і перебити його у свої поробки. Не рука робить майстра, а надихнене серце. Він вигадує в роботі те, чого не вмє і не знає.

А досвід — то знання вчорашнього дня.

Все головне — добувай із себе. Се я часто раю тим, хто готовий мене слухати. Се я радив і молодому новинареві, що починав працю на ниві словесній.

— Як писати? — доскіпувався він.

— Верни собі очі дитинства, згадай, як і що ти видів уперше. І так опиши. І нігда нічїєї ради не слухай — слухай лише себе. Та ще — Природу. Лише Природа може творити нову природу. — А про що писати? — не вгавав той.

— Пиши про те, як і що з тобою було.

— А якщо зі мною нічого такого не було?..

Прийшла молода жінка з бідую:

— Вуйку, завагітніти не могу.

— Як із чоловіком живе?

— Як усі...

— Чи файно вам удвох на самоті?

— Та спимо купи...

— Не спати треба, а любитися. Відкрито любитися.

— Як се? — питає з подиву.

— Коли на людях будете, при гостині, обніми чоловіка і поцілуй. Міцно поцілуй, так, аби всього в себе втягнути.

— Якось соромно... та ще при людях.

— А не соромно в діда дітей просити?..

— Поцілувати, кажете, вуйку? Сама?

— Сама. Але дуже смачно поцілуй. Так, аби губами і серцем.

— Такі ліки?

— Такі ліки...

За рік, дочувся я, найшлося в них хлоп'ятко. А я гадав — дівча буде. Бо ж від матері бризнула іскра на сиру солому любови.

Радування можна знайти в кожній роботі. Ще замолоду літував я на полонині в колибі вівчаря Данила. Чоловік простого замісу: на слово скупий, у роботі твердий, малописьменний. Та вразила мене його причуда: струмент мав різьблений, судину для молока — розмальовану, а долівку в хижі встеляв зіллям «для паху». І то ще не все: стриг Данило овець кожду на інший копил. Я аж приглядатися став — ачей привиділося!

Далі буде!

Вітальна світлиця - «Перевесельце»!

<p>У с. Сомкова Долина відзначили: Карпенко Григорій Михайлович 12.03 – 65, Стаднік Уляна Іванівна 16.03 – 85!</p> <p>У Яблуневому відзначили вагомі дати: Ващенко Ольга Володимирівна 20.03 – 60, Матвєєнко Любов Іванівна 01.03, Левченко Григорій Іванович 25.03 – 70!</p> <p>Многая літа в мирі!</p>	<p>У Старій Оржиці відзначили: Штапир Віталій Миколайович 27.03, Бельський Олексій Миколайович 30.03 – 60, Молода Надія Іванівна 16.03 – 65, Столярчук Ольга Григорівна 02.03 – 75, Очколяс Олександра Філаріонівна 08.03 – 85, Бойко Євгенія Романівна 01.03 – 90!</p> <p>У Любомирівці святкували: Степаненко Тамара Григорівна 07.03 – 60, Хворостяна Ганна Василівна 08.03 – 75!</p> <p>Многая літа!</p>	<p>У Паришкові святкували: Мельник Алла Олексіївна 03.03, Рогульчик Марія Іванівна 05.03, Корж Віктор Григорович 09.03 – 65, Корж Володимир Михайлович 18.03 – 75!</p> <p>У Гостролуччі зустрів: Снісаренко Анатолій Іванович 27.03 – 60!</p> <p>Миру і щастя!</p>	<p>У Новій Оржиці відзначили: Крепець Станіслав Володимирович 24.03 – 60, Рекеда Олексій Андрійович 13.03, Криlach Віра Павлівна 21.03 – 70!</p> <p>У селі Положаї зустрів ювілей: Шамардак Олексій Васильович 23.03 – 70, Гордієнко Євдокія Григорівна 15.03 – 85!</p> <p>Миру і довголіття!</p>	<p>У селі Переяславське святкували Євтушенко Микола Олексійович 05.03 – 70, Кожушко Софія Федорівна 16.03 – 80!</p> <p>Вікуйте у щасті!</p>
<p>У Двірківщині святкували: Білаш Лідія Миколаївна 08.03 – 60, Рудь Микола Григорович 06.03 – 75!</p> <p>Миру і злагоди!</p>	<p>У с. Козлів зустріли: Євтушенко Тетяна Федорівна 23.03 – 60, Стрельцова Ольга Олексіївна 20.03 – 65, Довгоп'ят Ганна Андріївна 22.03, Таран Петро Романович 31.03 – 75, Шилан Надія Степанівна 05.03 – 80!</p> <p>Вікуйте у мирі і щасті!</p>	<p>У с. Вознесенське відзначали: Сук Микола Віталійович 29.03 – 65, Булига Ніна Іванівна 20.03 – 75!</p> <p>Миру і довгого віку!</p>	<p>У с. Ничипорівка відзначила Даценко Любов Іванівна 21.03 – 60, Бобир Іван Олександрович 03.03 – 80!</p> <p>У с. Корнівка зустрів свято Парій Віктор Миколайович 19.03 – 60!</p> <p>Миру і щастя!</p>	<p>У Русанові святкували: Рябий Петро Григорович 18.03 – 60, Поліщук Наталія Федорівна 14.03 – 75!</p> <p>Щастя на довгі роки!</p>

Керівництво та працівники Групи Компаній «Нива Переяславщини» щиро, з роси і води зичать пайовикам-ювілярам многая літа, тепла від сонця і людей! А «Перевесло» запрошує вас надсилати на електронну адресу pereveslo@ukr.net або передавати привітання через відповідальних по населених пунктах - для пайовиків безкоштовні!

Магнітні бурі на квітень 2026 року: 13-5 квітня – короткий період слабкої геомагнітної активності; 9-11 квітня – можливі слабкі геомагнітні бурі; 17-18 квітня – це один період слабого збурення магнітного поля; 22-23 квітня – незначні коливання магнітосфери.

Міжрайонний інформаційний бюлетень
Групи компаній «Нива Переяславщини»
Розповсюджується на Бориспільський та
Броварський райони Київської області.
Віддруковано - ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»
Наклад- 3200 примірників

08420, Україна
Київська обл., Бориспільський р-н,
с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2
<http://niva-group.com>
Матеріали номера підготувала Г. Третяк
Редагування і верстка - М. Нанінець